

Türkmenbaşy eýýamynyň çeper edebiýaty

Category: Edebi tankyt, Kitapcy, Powestler, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Türkmenbaşy eýýamynyň çeper edebiýaty TÜRKMENBAŞY EÝÝAMYNYŇ
ÇEPER EDEBIÝATY

Milli ruha beslenen edebiýatymyzyň sarç-segrek bedewi Göroglynyň Gyraty deýin cyrpynyp, çarpaýa galyp, Garaşszlygyň çapuw ýoluna çykdy. Sowet zamanыnda goly şaldyrly Ždan hojaýyn tarapyndan synpylygyň agzy gara gök eşegine tirkelen bu behişdi janawar namys astynda galyp, bir ölüp bilmändi. Oguznamadaky, Gorkut atadaky, Görogludaky, Magtymgulydaky, Mätäjidäki «türpe nyşanly bedew» aslyny ýatlap, alma gözlerinden boýur-boýur ýaş paýradypdy. Özuniň «Süleýman tagty» deýin uçan zamanynyň gaýdyp geljek gününi arzuwlapdy. Ine, taryhyň bökelek salmagy bilen, ol günem ýetip geldi!

– Eý, gujurly, hyjuwlý ýaş ýazyjy dostum! Edebiýat meýdanynda işleý-işleý surnugan, gözleriň çöññelen garryja halypaň seni ýanyna çagyryar. Gel, söhbetdeş bolaly, syrdaş bolaly! Döwrümiziň azat-erkin edebiýaty nä kysmy bolmaly? Şu gün näme ýazmaly? Nä jüre ýazmaly?

Meniň çakylygyma ýaş ýazyjy seslenmänkä, pensiýa çykandan soň ýazyjyk kärine baş goşan bir oba mugallymy küti papkasyny goltuklap geldi hem-de: «Şuny okanyñzdan soň, nirede çap etmelidigini aýdyň!» diýip özüne ynamly gürledi. «Roman» ady bilen hödürленен bu bir petde kagyzyň näme bolup çykandygyna göz ýetirmek üçin, elbetde, ony terezä salyp çekip görmeli däl ýa metirläp ölçemeli däl. Beýke diýildigi, çeper eseriň hiliniň hiç zat bilen ölçenmeýändigini aňlatmaýar. Baý, ölçegi bardyr-a!

Men 1940-njy ýıldan bări türkmen, rus, ýewropa, dünýä edebiýatynyň ýüzlerce naýbaşy eserlerini okap, aslynda edebiýatyň nämedigine, oňa niçiksi talap goýulýandygyna, neneñsi ýazylanda onuň jadylaýy gözele öwrülýändigine hem

ynsanyň aňyna, kalbyna çuňňur täsir edýändigine düşündim. Şu düşünjedenem edebiýatyň ölçegi emele gelýär. Garaşsyzlyk zamanında bu ölçegiň täze ýorelgä öwrülyänligi barada gürrüňimiziň dowamında aýdarys.

Içi «romanly» küti papkany birnäçe günläp iş edinenimden soň, men onuň awtory bilen ýene duşuşdym. Onuň ýazan zadynyň çeper eser bolup bilmändigini aýdanymda, özüne ynamly dyzmaç pyýada ylalaşman, jedele tutdy:

– Nämesi bolmandyr? Hemme zady ýerbe-ýer ahyryn. Wakalary gyzykly, gahrymany kän, dostluk, duşmançylyk, hilegärlik... Öňki işdeş ýoldaşlarym – mugallymlar okap görüp, oňat diýdiler. Dili hem örän süýjüdir. Iň owadan sözleri saýlap-seçip ulandym..

Men küti papkany eýesiniň öňüne süýşürip, pikirimini düşündirmäge synandym:

– Haly dokalanda, iň reňkdar sapaklary üsti-üstüne çiteniň bilen ajaýyp nepia nagşyň emele gelmeýsi ýaly, çeper eser döredilende-de owadan sözleri üýşürenden netije çykmas. Haly çitilende her sapagyň öz laýyk ornuna düşüo lowurdap öwşün atyşy deýin, ýazyjy hem her sözi jaýlap ornunda goýup, onuň jadysyny açyp görkezmeliidir. «Sözüň hem bir jadysy bormy-aýt!» diýjeksiňiz. Päh, jadynyň jadysy şondadır-da! Jaýdar ýerine düşen söz güzel surat çekýär, wakalary janlandyrýar. Ýazyjy – söz ussady, gürrüň berýän zadynyň keşbini okyjynyň gözüniň öñünde janlandyryp, dirildip görkezýär. Şuny başarmasa, onuň döredýäni çeper edebiýat däldir. Muňa hötde gelmek üçin, ilki bilen ýazyjynyň hut özi beýan edýän zadyny anykdan-anyk hem jikme-jik görmelidir. Özi görmese, ol nädiп görkezip bilsin? Daşyndan garanda, toslama ýaly bolup görünýän edebiýat hakykatda çyna berimsiz taslamadır, hakyky durmuşyň ajaýyp aýnasydýr. Bu täsin aýnada durmuş hakykaty has goýazy, has reňkdar, has owazly, has gyzykly, has manyly görünýändir. Edebi eserde durmuşyň pytraňy, ýaýraw, baglanyşyksız halatlary jemlenip tokgalanýar, has gyzykly häsiýete eýe bolýar. Eserde hereket edýän gahrymanlar gylyk-häsiýeti, päliniýeti, edýän işleri bilen özleriniň içki dünýäsini açyp görkezýär. Edebiýatyň terbiyeçilik ähmiýeti hem beýleki

taraplary hakda-da näçe gürrüň etseň edip oturmaly. Bu zatlaryň hemmesi sözüň, diliň jadysy bilen hasyl bolýar. Golýazmanyň eýesiniň öñkä görä biraz bady peselenem bolsa, ol nägile äheňde gepledí:

– Aý, iller-ä ýazybam ýör, çykarybam ýör. Siziň şu aýdýanlaryňzy käbir uly ýazyjylaram berjaý edýändir öýdemok. Men onuň bu sözüne nädogry diýip biljek däldim. Şonda-da talaby gowşatman, golýazmaly papkanyň üstünde elimi goýup, düşündirmämi dowam etdim.

– Akja taýçanagyň çapuwa goýberilen atlara goşulyşyp gelýän ýerini gaty gowy suratlandyryp biljek ekeniňiz. Siz bolsa onuň uly atlardan galman gelendigini aýdyp oñaýypsyňyz. Bilýäñizmi, şol ýeri, hususanam akja taýyň keşbi nähili sypatda meniň gözümiň öňüne geldi? Ine, diňläň: «Akja taýçanagyň eýjejik tumşujygы boz jereniň tumşujygyna meňzäp, onuň naşyja burnunyň temekleri demi içine sygman tyzzylداýardы. Taýjagaz ýadawlykdan ýaňa hassyldap, böwürjigini bükgüldedip, endamyny tyrsyldadyp durdy...» Siz bolsa miny agzaman geçiberýäňiz. Başga zatlara-da içgin aralaşyp bileňzok. Netijede, ýazar zadyňyz çeper eser däl-de, ýonekeý mesawy gürrüň bolup galýar.

Obadan gelen dyzmaç pyýada, bolmajagyny bilip, golýazmasyny goltuklap çykyp gitdi.

Çepee edebiýatyň süýji çeşmesi bir öwran eñegini basan, şondan soňam bu jadyly senediň boýny bagly ýesirine öwrülen ýaş awtor bilen gürleşmek janyň ujy. Ine, şolaryň biri meniň alnymda otyr. Oňat eser döretmek üçin, ýazyjynyň özuniň baý durmuş tejribesiniň gerekdigi hakda dil ýarýar.

– Önjeýli eser döretmek üçin ymgyr köp zatlar bilmelidigi düşnükli. Emma Garaşsyzlyk ýyllary içinde biz ägirt uly hakykata göz ýetirdik. Aslymyza, taryhy myza, milli mertebämize, ata-babalary myzyň ruhuna eýe bolduk. Şu aýdanym döredijiliği ganatlandyrýan zatlar. Görmek-bilmek, elbetde, gowy zat. Emma edebiýatyň taryhyna ser salsaň, öten-geçen ýazyjylaryň köpüsiniň ömür ýoly pajygaly wakalardan doly bolmandyr. Olaryň käbiri gysga ömründe ýatdan çykmajak eserler döredipdir. «Nädip? Nädip?» diýersiňiz. Munuň, ine şeýle hasaby bar. Ýiti zehinler öz halkynyň ruhy dünýäsine çuňňur

aralaşyp, onuň ýüreginiň tarsyldysyny öz eserine siňdirmäni başarıyar. Önde bir zor edebiýatçy öz halkynyň beýik şahyrynyň eserlerini taryplanda: «Munda halkymyzyň ruhy bar! Munda topragymyzyň ysy bar!» diýipdi.

Türkmeniň ruhy hazynasynda onuň müñýyllylardan gözbaş alan uzgam taryhy, aslyýeti beg halkyň salyhatly gylyk-häsiýeti, däp-dessury, milli tapawudy jemlenendir. Kimde-kim şol sandyk doly hazyna penjäni urup bilse, onuň işi kuşatdyr. Döreden eserleri sap altyn, zer-zeberjetdir.

«Öz halkyň ruhy älemine nädip aralaşmaly? Hany şol ruhy älem nirede? diýersiňiz. Türkmeniň kalbyndan çykan dessanlarda, efsanlarda, rowaýatlarda, aýdym-sazda, ajaýyp dil baýlygynda. Biziň beýik şahyrlarymyz, Magtymgulydan başlap, şol ruhy älemde ganat ýaýyp uçupdyrlar. Şu günkini aýdanymyzda, Garaşsyzlyk zamanynyň edebiýaty galkynan milli ruhumyzyň gümmürdäp çalynýan dutart bolmalydyr. Çeber döredijilik, jemgyýetiň aňyna güýcli täsir edýän zat hökmünde, ýolsuz-yörelgesiz, maksatsız oňup bilmez. Sowet zamanynda şol ýörelge partiyalaýynlykdan, synpylykdan ybaratdy. «Halkylyk, millilik» diýlen bolup dil ujundan aýdylýardy. Parlap dogan Garaşsyzlyk kuýaşynyň altyn şuglasy astynda döredijiliğin köne taglymaty it gary ýaly pagyş-para eräp gitdi. Onuň ýeri boş galdy. Edebiýatçy alymlar Türkmenbaşy eýýamynyň çeber döredijilik ýörelgesini, taglymatyny işläp düzmegiň deregine, şaldyr astynda ýazylan köne pikir eserleri entegem okuw maksatnamasyna süsdürüp ýörler. Biziň pikirimizçe, çeber döredijiliğin taglymaty ruhyýeti galkyndyrmak, ruhyýete daýanmak ýörelgesinden gelip çykýar. Milli ruh – milli medeniýet. Alymlara yzda süýrenmäň diýesiň gelýär.

Bu gürrüňi diňläp oturan ýaş şägirdim çeber edebiýaty milli ruhumyzyň gümmürdedip çalynýan dutaryna meňzedenimi ýatlady:

- Şeýdip çalmak bize-de başardarmyka?
- Başardar! Sizde edebiýata bolan ymgyr söýgi hem hyjuw bar. Megerem, siz edebiýatsız ýaşap bilmeseňiz gerek. Basym zehiniňiz gerek. Şonda durmuş hakykaty siziň hyýalyňyzda seleşip, tirkeşip, bezenip hem beslenip, çeber hakykata öwrülip başlar. Ine, onsoň çeber sözüň altyn-kümüş

kerpiçlerinden behişdi ymaratlar salarsyňz...
«Şu günler näme ýazmaly?» diýen sowal ýaş ýazyjyny gozgalaňa salýan ekeni. Men öňden belli zady aýtmaly boldum:
– Kalbyň öýünde joş alyp, dyňzap, içiňe sygmaýan duýgulary, ýazmanyňda halys gününe goýmaýan pikirleri ýazmaly. Özüm-ä birmahal sürgündekäm başymdan geçiren agyr hasratymy – Watan gussasyny ýazýaryn. Bilyäñizmi, ganym golunda ýesirlilikde Watan gussasyny çekmek neneňsi agyr dert! «Ýaryndan aýrylan ýedi ýyl aglar, ýurdundan aýrylan tä ölinçä aglar» diýilmänmi? Buzuň çağsyldaşyp akýan gyňyr derýanyň ýowuz kenarynda perişan halda duransyň. Gözüň çakyşýan buzlarda, göwnüň bolsa uzakda galan dogduk mekanyňda. «Wah, mähriban ülkäm, sen nirede galdyň! Gaýdyp seni görme barmyka? Hydryr gören çölüm, seniň mymyk çägäňe bagrymy oýkamak ýene nesip edermikä!..» Ine-de, çagalygymdan bir görnüş gözümiň öňünde janlanýar. Hanha, Garagumuň Garamaşal oýunda, ýazлага baranymyzda, gumlular janly kerwen bilen gelin getirýärler. Öwwe Gurtlaryň gapysynda «Çök jan! Çök jan!» diýlip çökerilýän ak maýa, üstündäki ýaşyl kürteli gelni ynjymajak bolýan ýaly, «iýýäh» edip emaýlyk bilen ýumşak çägä dyzyny urýar. Behişi atly sähranyň iň gözel gyzyny kürtesi bilen bile gujaklap göterip, toýcy mähelläniň gözüniň öňünde, Gurt çopanyň oraçasynyň işiginde apalap düşürýärler. Biz körpeje çagalar seçiliýän toýpaýy böküşip-böküşip howada gapýarys. Ertesi gün gelin bilen ýigit üçin takyryň gyrasynda, çolaja ýerde täze çatma dikýärler. Garamaşal oýuny tòwereklop düslän sagymçylaryň uly-kiçi hemmesiniň gözü Behiştli çatmadady. Çatma diýeniň çatma dälde, uçmahyň zümerret köşgi-saraýydy. Onda «Tokaýlaryň turajy, akar suwuň balygy, çölüň maraly, dilber» diýip taryp edilen Behişt gelin bilen bagty çüwen ýigit Öwwe Gurt Hylwatda ýasaýardy. Garamaşaly agşamyň garaňkysy gaplap alanda, biz kinniwan oglanjylar, gaýraky gum tarapdan oba aralaşan tilki-şagallar ýaly, ýeke çatma bakan ýumşak çägäniň üstünden bagrymyz bilen süýşüp gaýdýarys. Çatmanyň etegine gulagymyzy goýup, onuň içinden eşidilýän pyşyrda, hümürdä diň salýarys...

Men katorga derýasynyň buzunuň çağsyldadup akyşyna gözümi

dikip, uzakda galan çagalygymy ýatlap doňup galypdyryn. Ýowuz kenardan hazlap geçýän sowuk ýel beýik nawlaryň başynda güwläp ses edýär, kalbyňa ölüm howpuny salýar. «Eý meniň ömrümiň gülşeni, sen nirede galdyň? Eý meniň mylaýym sähram, sen nirde galdyň?!»

Ýurdumdan jyda düşenime, gör, nije ýyllar ötdi. Ýene köp ýyllar ýele güwleýän belent nawlar ýaly alnymda direnişip durlar. Watan gussasy ýyl geçdigiçe labyryny artdyryp, ýagyrnymy çökerip gelýär. Mähriban ýurdum! Alladan buýruk inip, bir gün gaýtmaly bolsam, şonda-da gorkym kändir. Eziz diýarymy birdenkä görüp, begenjime ýüregime darka ýarylaýmasa diýýän. Käbä zyýarata gaýdan deýin, paýy-pyýada ýola düşsem. Goş haltamda bir çüýše suwum hem bir gap otluçöpüm bar. Üç aý tomus oba-oba, şäher-şäher söküp, ekinzar meýdanlardan geçip, kartoskadyr mekgäni gara gömüp, derýa-çeşmelerden suylanyp, arzyly diýarymyň waspyny aýdym edinip gelibersem, gelibersem! Goý, paşmagym şu ýolda tozsun! Goý, dabanyň darka-darka ýarylsyn! Goý, eşigim şylhalanyp, daş sypatym däli-mejnuna meñzesin! Eý, gözü gyýyk, çekgelek orman-kutlar! Eý, Saryarkanyň goly şuňkar guşly gerçekleri! Eý, mylaýym Maweran illeri! Siz maňa diwana-telbe diýip gülüji bolmaň! Bilyäñizmi, men älemde iň güzel, iň ajaýyp ýurdy görmäniň däli-telbesi! Derýaýy Jeýhundan ätlän ýerimde, ýüzin ýkyylsam, ak çägä bagrymy oýkasam! Öz topragym külter-külter ýyllaryň dert-azaryny janu-tenimden sorup alsa. Wah, şonda görersiňiz ruhumyň täzelenip parlap uçusyny!

Milletimiziň röwsen ruhy äleme saçýan ýagtyltgyç deýin, ýurduň asmanyna çykdy. Şol ruhuň şuglasy ynsanlaryň öz ynjan ýüreklerine melhem boldy, öñki ümüs-tamyş aňlaryny durlady, arzuwlaryny ganatlandyrdy. Şol ruh biziň şirin sazymyzda, bay dilimizde, çeper edebiýatymda!..

Hawa, biziň täze edebiýatymyzam şol ruha laýyk ösmeli. Nebsimiz agyrsa-da, ýaş ýazyjylaryň käbiri entegem hindi ýa meksika filmlerine öýkünip, hekaýa ýazyp ýörler. Garaşsyzlygymyzdan alynky ýyllarda «gadagan temalary» özleşdirmäge topulan ýek-ýarym uly ýazyjylarymyzam türkmeniň ruhuna çapraz gelýän eserler döretdiler. Türkmeniň tebigatyna

müňlerçe ýylyň dowamynда ornaşan ahlak päkligi, nika arassagylygy, keseki maşgalasyna göz gyzdyrmazlyk, aýal-gyzlara hormat bilen garamaklyk, nesil dowamatyňa haram ýokuşdyrmazlyk ýaly zatlar şu günem güýjünde. Zandy halal, süñňi halal türkmen han-beg bolanda-da, sultan-patyşa bolanda-da, gabahat işlerden özünü yrak eýläpdir. Musulmançylykda rugsat nerilýän «malym-nika» diýen zady hem türkmen halamandyr. Alamançylykda ýesir alnan ýa başga biri tarapyndan sowgat berlen gyrnagyň nikasyz aýal edinilmegine «malym-nika» diýler ekeni.

Men öz milletimiň asly-zatyny, nesil şejeresini haýsy daragta meňzetsemkäm diýip böwrümi diňledim. Arça deňäýinmi? Çynaramy? Serwämi? Ýok! Hiçisine-de däl! Tut agajyna! Dünýäde iň sagdyn, iň ömri uzak, iň kesel ýokmaz ýüpek agajyna. Ýalmawuz gurçuklar başga daragtalaryň köküni gemirse, tuduň zümerret ýaşyl ýapragyny iýip gönenr, ondan ibrişim-ýüpek öndürer. Tuduň towlam-towlam jylk sary köki zeminiň teýine çuňňur aralaşyp, tereň çeşmelerden süýji suw içer.

Türkmeniň lebizliligem, ykrarynda sarsman durmasam, gara gözleriniň buýtar-suýtarsyz müýnsüz garaýşam, synasynyň dim-dikligem, dogry sözlüligem, halallygam ezelidir. Oguz handan bärider. Ine, şu zatlar Garaşsyzlyk eýýamynyň täze edebiýatynda bigüman şöhlelenmelidir.

Ýaş şägirdim şu ýerde assyrynyk bilen sözümi agzymdan aldy:

– Siziň 99-da gazetlerde çap bolup çykan bir toplum hekaýaňyz, ondan ilerki romandyr powestleriňiz şaldyrly zamanda okyja ýetirilmedi. «Ak şunkar» atly hekaýaňyzda Oguz hanyň keşbinde belent adamkarçılık sypatlary bar. Ol ýekme-ýek söweşde öz atasy Gara hana tyg urmany özi üçin peslik bilyär. Siziň aýdyşyňyz ýaly, onda beleny Ruh bar. Ol bir halkyň pederi bolmaga mynasyp.

– Oguz han biziň milli mertebämiziň, milli ruhumyzyň başlangyjy. Ähli çeper döredijilik şu gün milli ruha daýanmaly. Milli ruh çeper döredijiliğin mazmun sütünü bolmaly. Gadymy Oguz han pederimiz bilen şu günki döwrümiziň arasynda azyndan baş müň ýyl külter-külter bolup ýatyr. Şu müňýylliklar içinde türkmençilik ruhy ýitmedi, öne saýlanan

akykdarlarymyzyň ýorelgesinde ony ýerden galdyryp, asmana çykardy.

– Siz özüñiziň 1991-nji ýylда neşir edilen «Ygrar» romanýzya şu gün ruhyýet ölçegi bilen nähili garaýaňyz?

– Agyr musallat bolup gelen uruş ýyllarynda biziň türkmen ilimiz faşizme garşı goreşde misilsiz gahrymanlyk görkezdi. Biziň obamyzdan 250 adam fronta iberilip, olaryň köpüsi şehit boldy. Aşgabat şäheriniň Prezident Nyýazow adyndaky (házırkı Bagtyýarlyk -t.b.) etrabynyň harby komissarlygynyň arhiwini agtaryp, gara kelläni Watan üçin gurban beren gül ýüzli ýigitleriň – obadaşlarymyň adyny okaýaryn. Annämmet Öwez, Annageldi Çary, Gellek Çary, Kakaly Mämil, Kakabaý Baba, Meret Bäsim, Ýazlak Garaja, Annameret Çunni, Meret Agasep... Eý-how, sanap tükkederden kän-ow! Elbetde, bularyň Kawkaz frontuna düşenlerem, Saparmyrat Türkmenbaşynyň kyblagähi Atamyrat Annanyýaz ogly bilen bile egin-egne berip, duşman öñünde sarsman durup, janyny gurban edenleri hem bolaýmaly! Biziň rehimdarlykda deňi-taýy bolmadyk halkymyz elli baş ýyl geçenden soň, şol şehitletiň başyny toprakdan göterip, olaryň ruhlaryny şatlandyrýar, heý, şundan belendem ruhyýet ölçegi bolarmy? «Ygrar» romanýnda türkmeni türkmen edýän iň belent milli häsiýet – lebizlilik, wadasyna wepalylyk, doğrucyllyk, hilesizlik wasp edilýär. Men öz eserimiň ruhyýet taglymatyna dürs gelýänligine çäksiz buýsanýaryn.

Gyrgyna giden pidakärleriň yzynda bala-çaga dökülip galdy. Açlyk-horluk, hassagylyk, frontdan gelýän ölüm habarlary aýal pahyrlaryň ejiz gerdenine agyr labyr bolup çökdi. Şonda-da janköýer enelerimiz perzentleriniň üstünde kökenek gerip, olary nägehan belalardan halas etmek üçin jepa çekdiler. Romandaky Gurbanjemal eje ýaly zenanlar şol agyr ýyllarda türkmeniň genefonduny abat saklamany başardy. Enelerimiz bizi uruş döwrüniň ölüm howpundan aman-esen çykardy. Eýsem, şu aýdanymam ruhyýet ölçegi däl-de, dagy näme?

Şu günüki edebiýatymyz biziň Oguz handan bări gaýdan nesil kerwenimiziň aşan menzillerini şu uzak ýoldaky taryhy öwrümleri, beýik han-begleriň hem serdarlaryň bitiren işlerini, ýurdumyzyň şu günüki durmuşyny suratlandyrmaly. Onda-

da iňňän çepercilik bilen. Men öň bir çykyşymda ýazyjynyň döredijiliginı balarysynyň zähmeti bilen deňeşdiripdim. Balarysy gül şiresini ýygnap-daşap, öýündäki öýjükleri doldurany bilen, öz-özünden bal emele gelmeyär. Ary özüniň ýygnan şiresine ferment-gönezlik atmasa, şol şire bala öwrülmän, turşy mürepbä öwrülýär. Ýazyjy hem, edil şonuň ýaly, öz ýazýan zadyna zehin siñdirmese, onun hekaýasy, powesti, romany tagamsyz, täsirsiz, gyzyksyz bolup çykar. Waharman diýip agyz uranyň haýwankädi bolup mazaň alar. Türkmeniň ummasyz dil baýlygynyň barlygynda, käbir kyssa eserlerini okanyňda, öten ýylyň bajak-bajak şüdüğärinden aýakýalaň ýörän ýaly, lapyň keç bolýar. Dabanyň, topugyň, injigiň gyzyletjik bolup soýulýar.

Täze döwrüň çeper edebiýaty biziň ruhy hazynamyza gymmatly goşant bolar diýip men berk ynanýaryn. Ýene-de meniň geljege bolan bir ynamym, arzuwym bar. Baý ýurdumyzyň raýatlary harsydünýälik, açgözlülik, nebisjeňlik duýgularyndan daşlaşyp, geljekde medeni baýlyga höwes ederler. Olaryň öýünde ýazyjylaryň eserleriniň tom-tom owadan neşirleri, aýdym-saz ýazgylary, arhitektura ýadygärlikleriniň maket-nusgalary, milletiň söýgüsini gazanan adamlaryň suratlary, döwlet nyşanlary bolar. Biz öz dostumyzyň öýüne ýörite «Humaralanyň» arassa ýazgysyny diňlemäge bararys. Enşalla, biziň ruhyýet dünýämiz gün-günden giňeler!

Sapargeldi ANNASÄHET INER OGLY.

watan_2000 Edebi tankyt